

Riskkapitalbolagen: Verktyg för global fascism

DEN NYA ALLIANSREGERINGEN står inför ett värre test än bankkrisen 1991. Då misslyckades den nya borgerliga regeringen grymt, trots att Bo Lundgren i sina första reflexer var beredd att låta bankerna ta smällen. Men högre makter än Sveriges regering gjorde sig gällande i form av ett telefonsamtal från Bangkok. Det var dåvarande riksbankschefen Bengt Dennis som ringde från Internationella valutafondens möte där, och beordrade regeringen att rädda bankerna. Bankerna räddades med ett stort statligt räddningspaket, vilket betydde att 400 000 jobb och 60 000 företag offrades. Den regeringen blev kortlivad.

I dag kollapsar gigantiska derivatfonder som Amaranth och lämnar inte mer substansvärde efter sig än sex tomma skrivbord och en halvfull flaska whisky. Derivatfondernas kris, handelsunderskotten och en pågående kollaps av fastighetsbubblan i USA jagar finansvärlden till att totalt hänsynslöst behålla makten med hjälp av plundring och krig. Företagsstyckare släpps lös mot basindustrier och ovärderliga verktygsmaskinproducenter. Även om oljepriset just nu justeras ned inför USA-valet, är energi- och råvarupriserna skyhögt uppdrivna av en mördande finansiell spekulation och iskill geopolitisk utpressningstaktik.

Det är bakgrunden till att Bush/Cheney-regeringen försöker få i gång ett krig mot Iran före det amerikanska valet den 7 november. Om de inte kan få till stånd denna "Oktoberövertäckning" är de slut och demokraterna kan ta över kongressen och skrida till verket med de sedan lång tid förberedda riksriktprocesserna.

I Europa, speciellt Storbritannien, stöder man planerna på ett nytt angreppskrig genom sina krav på regimförändring i Iran, men positionerar sig så att man inte skall få skulden för de första atombombsfällningarna efter Hiroshima och Nagasaki.

Den gigantiska dollarkris och oljekris som skulle bli följden är avsedd att slå sönder civilisationen, kasta tillbaka hotet från Kinas och Indiens ekonomiska tillväxt, slutgiltigt utlösa ett totalt krig mot islam som ersättning för det kalla kriget och återföra världen till de medeltida helveten, som så många älskar att se på bioduken dessa dagar.

De bankirer, synarkisterna, som med dessa metoder vill ha fritt fram för sin plundring, är inte bara fascister. De och deras föregångare *skapade* fascismen. Genom att de brittiska och amerikanska Mussolini- och Hitlerälskarna i tid bytte sida kunde deras synarkistnätverk överleva andra världskriget. Efter Roosevelts död fick de allt starkare kontroll över USA, först genom president Truman och sedan genom mordet på president Kennedy.

Roosevelts idéer lever i USA

Motståndet mot de nya imperieförespråkarna i Vita huset finns i alla ledande amerikanska institutioner och i majoriteten av befolkningen. Amerikanska militärer, diplomater, underrättelsefolk osv försöker med ett massivt flöde av rapporter väcka den sovande kongressen, som kan ingripa konstitutionellt mot en presidentmakt som löper amok.

Lyndon LaRouche, som hela tiden varit drivande och koordinerande för att återupprätta Roosevelts politik, kallar kongressen för eunucker som inte erbjuder det amerikanska folket något alternativ att välja på och därför låter krigshökarna hållas. LaRouche och hans ungdomsrörelse har utträttat storverk för att hålla ihop och driva på motståndet, men fortfarande står kriget för dörren och plundringen av USA:s sista stora civila ingenjers- och verktygsmaskinkapacitet, bilindustrin, fortsätter. LaRouche mobiliserar också kongressen tillsammans med fackliga ledare och delstatspolitiker för att använda Roosevelts metoder för att rädda bilindustrin. Denna ovärderliga verktygsmaskinkapacitet kan räddas undan nedmontering genom statliga konkursförfaranden och sedan sätts i arbete med alternativ produktion för stora statliga infrastrukturprojekt. Bilfabrikerna kan då bygga delar till ett nytt landsomfattande snabbtågssystem, nya kärnkraftverk och energisystem liksom material för upprustning av kanal- och vattensystem.

En civil amerikansk exportindustri är avgörande för att i grunden förändra amerikansk utrikespolitik, eftersom det inte är bra att bomba sina kunder.

LaRouches förslag om en ny, rättvis ekonomisk världsordning, ett Nytt Bretton Woods, och utvecklingsprojekt för alla kontinenter samlar nu fria tänkare och politiker i en diskussionsprocess i Berlin.

Diskussionerna, som förs på internet via www.larouche-pac.com och www.larouchepub.com, tar fasta på att såväl krigspolitik som förstörelsen av den civila industrikapaciteten måste hejdas och att staterna måste finna verktyg för att stabilisera finans- och valutasyttemen oberoende av de konkursmässiga och synarkiststyrda finansinstitutionerna.

Striden om Volvo

Planen för att plundra och förstöra General Motors och dess underleverantörer drogs upp av synarkistbankiren Felix Rohatyn och genomförs nu av ett koppel företagsslaktare som Wilbur Ross, Kirk Kerkorian och Carl Icahn. Rohatyn, som är verksam inom USA:s demokratiska parti, är känd för att till-

sammans med synarkistbankiren bakom Bushregeringen, den f.d. utrikesministern George Shultz, ha drivit fram den amerikanska arméns privatisering i kriget i Irak och Afghanistan. Där sköts nu stora delar av arméns verksamhet av privatföretag som vicepresident Dick Cheney's Halliburton, efter modell från det brittiska Ostindiska kompaniet och korstågen. Duon Rohatyn och Shultz, liksom den Sverige-kopplade amerikanske bankiren John Train, hjälpte redan 1973 till att sätta fascisterna Pinochet till makten i Chile och är ledande representanter för de synarkister som driver fram USA:s både krigs- och företagsplundringspolitik.

Det är denna politik som nu riktar in sig på Volvo och ställer Alliansregeringens jobbpolitik inför ett avgörande redan från början. Om den svenska regeringen ger efter och tillåter Volvo att plundras kan man redan från början se sina planer på att öka antalet jobb försvinna i det blå, bland några av de gamla moderaternas flaxande fiskmåsar.

Så fungerar riskkapitalbolag

Volvos plundrare anföras av den amerikanske bolagsplundraren Carl Icahn's svenske bulvan, Christer Gardell och hans riskkapitalbolag kallat Cevian. Den 7 september skrev TT:

”Sedan 2003 har Första AP-fonden fått en årlig avkastning på 78 procent per år från insatta pengar i Cevian.”

Det är klart att det kliar i fingrarna på pensions- och fondförvaltare i hela världen, när de ser en sådan avkastning. Mycket riktigt. Nu strömmar kapital in till riskkapitalbolagen i en sådan omfattning, att världens största bolag hotas av företagsstyckarna. Men det är en typisk bubbla eftersom den enorma anstormningen av kapital leder till att riskkapitalbolagen köper från varandra, som i ett kedjebrev.

Man skall veta, att det är den första styckaren som får de saftigaste köttbitarna. Sedan man flyttat ut produktion, skrotat underhåll, FoU och andra kortsiktigt umbärliga kostnader och dessutom sålt av fastigheter, maskiner och hela sidoverksamheter, finns det oftast inte så många bokföringstricks kvar för att höja vinsten.

Vinsten växlas upp mångdubbelt genom värdeökningen på aktien. Aktievärdet i förhållande till vinsten kallas P/e-tal och brukar ligga mellan 10 och 30. Vinsten av att t.ex. avskeda en anställd, som håller på med ett underhåll som kan tas bort utan att det märks förrän efter det att företaget är sålt, kan beräknas på följande sätt: Om den anställdes lönekostnad är en halv miljon och om P/e-talet är 20, kan riskkapitalbolaget tjäna tio miljoner dvs. $(0,5 \times 20 = 10)$. Vem som helst kan nu räkna ut vad man då tjänar på att avskeda 100 anställda. En sådan avkastning går bara att få ut så länge det finns företag att stycka och anställda att avskeda.

Alliansens alternativ

Instruktionen till AP-fonderna att säkra ”en långsiktigt gynnsam utveckling av svenskt näringsliv” är oförenlig med att AP-fonderna gjort sig beroende av sådana kortsiktiga ägare som riskkapitalbolagen.

- De 30 miljarder kronor som AP-fonderna tillsammans lånar till riskkapitalbolagen, skulle göra en enorm nytta om de lånades ut till nyföretagande i stället. Med detta kapital skulle regeringen kunna skapa utvecklingsfonder kopplade till de ”företagskuvöser” som finns i många län. Lån skulle hjälpa många entreprenörer att slippa tvingas sälja sina uppfinningar till riskkapitalister, som är inriktade på att sälja de nya bolagen vidare till stora, rika konkurrenter.

- Verktygstillverkaren Bahco i Enköping skall flyttas utomlands och stängas. Om det finns anställda eller andra med dokumenterad kompetens att driva sådan strategiskt viktig produktion vidare, borde staten ställa lån till förfogande genom en speciell företagsräddningsfond och också ges rätt att överta sådana företag, precis som man i dag kan ingripa mot vanvård av nötkreatur, skog eller hus.

- Nynäshamns kommun tvingas ut på en osäker och dyr finansmarknad för att låna 100 miljoner kronor till utbyggnad av Nynäsvägen till motorvägsstandard, en satsning som är nödvändig för att hamnen skall kunna byggas ut. Om regeringen denna gång tar ställning för industrin i stället för bankerna och börjar använda AP-fonderna för att skydda Volvo och för att skapa riktiga industriarbetsplatser, har man skaffat sig ett verktyg för att också hjälpa kommuner och statliga bolag och verk att finansiera infrastrukturprojekt och, likt Franklin Roosevelt i 1930-depressionen, skapa 100 000-tals riktiga jobb.

Bygga landet bättre för AP-fonderna

Kraven på finansiell avkastning på fondkapitalet gör i dag AP-fonderna helt beroende av den privata finansmarknaden och dess bubbler. Men mer än från räntan på kapitalet får AP-fonderna sina inkomster från inbetalningen av pensionsavgifterna på lönerna. Det finns knappast några andra verksamheter i Sverige, som är mer beroende än AP-fonderna av nya jobb för att öka sin avkastning. Regeringen kan därför direkt göra skapandet av nya produktiva arbetsplatser till överordnat avkastningsmål för AP-fonderna.

Striden om Volvo är ett enkelt test, jämfört med vad den nya Alliansregeringen kommer att tvingas ta itu med. Frågan är solklar:

Skall man tillåta att Volvo plundras av riskkapitalbolagen, eller skall man låta företaget, de anställdas och samhällets allmänna välfärdsintresse gå före, och rädda Volvo?

Frågan är egentligen mer tillspetsad: Skall man fortsätta låta en liten, hänsynslös finansiell elit, direkt allierad med fascistintressen, ödelägga svensk industri enbart för att berika sig själv, eller skall Sveriges folk och regering ta strid för sin framtid?

Skall vi vara slavar eller fria medborgare?

– Lyssna på nästa Berlinkonferens med LaRouche den 31.10 kl 16 svensk tid via www.larouchepac.com
– Beställ den nyutkomna boken ”Sverige, en synarkistisk modell”, författad av Tore Fredin, 180 sid. 200 kr inkl. porto. Betala till Ny Solidaritet pg 57 50 45–0. Skriv ”Bokbeställning” på talongen!